

پژوهش های

ایران شناسی

پرسش و پاسخ

پیرامون پیشینه ی تاریخی فرهنگی تمدنی ایران

مجموعه مقالات وبگاه ایران شناسی

تسنن در تضاد با هویت ملی

www.iranologi.blogfa.com

IRANOLOGY11@GMAIL.COM

سال های

۱۳۸۶-۱۳۹۲

نوشته ی دکتر محمود رضا افتخارزاده

تسنن در سرشت و ساختار،

ناسازگار با هویت ایرانی و فرهنگ ملی ایران!

پرسش:

با سلام و احترام . جناب عالی در برخی آثار تان و نیز در برخی مقالات این وبلاگ مکرر گفته اید :
" تسنن ضد فرهنگ ، هویت ، حاکمیت ، استقلال و تمامیت ارضی ایران است " . هر چند که در کتاب نایاب " اسلام و ایران ؛ مذهب و ملیت ایرانی " به درستی علمی و مستند تاریخی این حقیقت را نشان داده و اثبات کرده اید و در مقالات این وبلاگ صریحا بر این حقیقت تاکید و تصریح نموده اید . به عنوان یک دانشجوی تاریخ از شما تقاضا دارم که اگر ممکن است و وقت دارید این حقیقت را به تفصیل بیان کنید زیرا " سنیان مقیم ایران " (و نمی گویم " سنیان ایرانی " زیرا ایرانی اصیل سنی نمی شود) بر آن شده اند تا از آب گل آلود موجود ماهی بگیرند و در این راه حمایت همه جانبه مالی و فنی وهابیان حاکم بر حجاز و شیوخ پفیوز کرانه خلیج فارس را دارند و علاوه بر زاد و ولد دوچندان و افزودن بر شمار سنیان (وهابیان حاکم بر حجاز به سنیان مقیم ایران در برابر هر چه ای که پس اندازند صدها و یا هزارها دلار جایزه می دهند . گویند امام جمعه سنی یکی از شهرهای جنوب شرق ایران در گذر این سی سال هفتاد یا نود بچه تولید کرده است!!) ، استفاده از استخوان های پوسیده و یاوه های مرتدان جاهل و مزدوری چون شریعت سنگلجی تهرانی ، بر قعی شیطان ، قلمداران قمی ، شریعتی مزینانی و دیگر حرامیان خائن به ایران در شبکه های ماهواره ای ، و استخدام افراد بیمار روانی و خل و چلی مانند « قلی ننه جگر کی » با نام مستعار « حرامک مشیری » نا نجیب و... می کوشند تا توده های ساده دل و نسل نورسته نادان و نا آگاه و پریشان را بفریبند ! با توجه به این حقایق و غفلت حاکمیت از این وقایع ، خواهش دارم که در صورت امکان از نوشتن مقاله ای مفصل دریغ ندارید .

پاسخ :

سرشت و ساختار تسنن!

یادآوری!

حقیقت و واقعیت این بود که نهضت اسلام در گذر بیست و سه سال رسالت ، نظام قبایلی ، مناسبات اجتماعی، پایگاه طبقاتی و نظام ارزشی جزیره العرب را یهیم ریخته بود؛ بردگان را ارج نهاده گستاخی بخشیده بود ، به برابری و برادری انسانی فرا می خواند و معیار ارزشی را پرهیزکاری اعلام کرده بود و بدین سان منافع اشرافیت قبایلی عرب را به خطر انداخته بود ! این وضع برای اشراف و سران قبایل قابل تحمل نبود. کوشش های جبهه ی مقاومت مکه علیه نهضت ره به جایی نبرد و قرار براین شد که از درون به کار نهضت پایان داده شود ! بدین سان بود که سران بانفوذ و نخبگان برجسته ی قبایل در سال های پایانی دوره ی مکه به نهضت پیوستند و در سال های دوره ی مدینه زمینه سازی کردند تا آب رفته را به جوی بازاورند ! این خواسته و آرزو در پی مرگ رسول در سقیفه بنی ساعده (= سایبان میدان مرکزی مدینه) برآورده شد !

رویداد سقیفه پیروزی نامشروع سیاسی نظام قبایلی عرب بود که برای نخستین بار توفیق یافت تا برجزیره حکومت سراسری تشکیل دهد و سیادت از دست رفته را برتر و بهتر از پیش باز یابد ! مانند هر نهضتی دیگر در تاریخ ، سران سقیفه که نخبگان قبایل بودند به طمع قدرت به نهضت اسلام پیوستند و آن هنگامی بود که به یقین دریافتند این نهضت پیروز می شود ! عمرپسر خطاب خلیفه ی دوم عرب (رضی الله عنه)، در یک تنگنای سیاسی (هنگامی که به وجود کودتای همدستان رقیب اش علیه خویش پی برد) به ناچار اعتراف کرد که "رویداد سقیفه " یا " کانت بیعه ابی بکر فلتته کفلتات الجاهلیه " (یعقوبی/تاریخ ۱۵۸/۲) یا "انها کانت فلتته کفلتات الجاهلیه" (الغدیر ۷/۵+۷۹/۳۷۰ به نقل از منابع سنیان) فلتهدر لغت عرب به معنای یک حرکت سیاسی سریع نامشروع است (= یقع الامر من غیراحکام .ن.ک :لسان العرب + المنجد) دقیقا معادل اصطلاح " کودتا = Coup d' tat" در ادبیات سیاسی حقوقی معاصرجهان که نظام های برآمده از کودتا را به رسمیت نمی شناسد و همه پیامدها و دستاوردها ی آن را نامشروع و غیرقانونی می داند ! اگر نهضت اسلام در گذر بیست و سه سال به احیای ارزش های انسانی پرداخته بود : " یا ایهاالناس ! انا خلقناکم من ذکر و انثی م جعلناکم شعوبا و قبائل ... ان اکرمکم عندالله اتقیکم ... " = ای مردم ! ما شما را از نر و ماده ای آفریدیم و شما را قبیله و ملت قراردادیم ... هان که گرمی ترین شما نزد خداوند ، پرهیزکارترین شماست ... (قرآن

احجرات (۱۳) . یا : "ان الله اذهب بالاسلام نخوه الجاهليه ... الا ان الناس من ادم و ادم من تراب ... الا لا فضل لعربي على عجمي و لا لعجمي على عربي و... الا بالتقوى ... ان العرييه ليست باب و والد و لكنها لسان ناطق ... " هان که خداوند به وسیله ی اسلام نخوت جاهلیت را زدود ... هان که مردم همه از ادم اند و ادم از خاک... عرب را بر عجم و عجم را بر عرب برتری نیست ... مگر به پرهیزکاری ... هان که عربیت به پدر و مادر نیست ، عربیت تنها زبانی رساست ! (ن.ک : الغدير ۶/۱۸۹، ۱۸۸، ۱۸۶) ، کودتای سقیفه به احیای عروبت و نظام قبایلی و تجدید مناسبات جاهلیت روی آورد : « قال النبي : احبوا العرب لاني عربي و القرآن عربي و لسان اهل الجنة عربي » (ن.ک : ابن قتیبه / رسائل ۲۹۳) و چنان در این راه کوشید که پس از بیست و پنج سال حکومت و حاکمیت ، به تعبیر مولا علی (ع) : **لبس الاسلام لبس الفرو مقلوبا** « اسلام چون پوستیننی وارونه ترسناک و هولناک می نمود که هم چنان در تاریخ ماند و مبانی نظام های خلافت عربی را ساخت !

تسنن با چنین سرشتی از عروبت مطلق و ساختاری از سنن نظام قبایلی عرب از **«سقیفه»** برخاست و در پی اشغال سرزمین ها خویش را بر اقوام و ملل مغلوب تحمیل نمود ! سرشت و ساختاری که مبانی آن سیادت عروبت و قومیت عربی است :

«جنس العرب افضل من سائر الاجناس . قال رسول الله (ص) : «حب العرب ايمان و بغضهم نفاق !» ان جنس العرب افضل من جنس العجم ؛ عبرانيهم و سريانيهم ، روميهم و فرسيهم و غيرهم ... وليس فضل العرب بمجرد كون النبي منهم و ان كان هذا من الفضل ، بل هم في انفسهم افضل ...» = «جنس العرب برتر از ديگر جنس هاست . رسول فرمود : «عرب دوستی ايمان است و عرب نادوستی نفاق است !» «هان که جنس عرب برتر از جنس عجم است ؛ برتر از جنس عبرانی و سريانی و رومی و ایرانی و ديگران ... برتری عرب تنها در اين نيست که رسول از ايشان است هرچند که اين خود یک فضيلت است ليک عرب ها ذاتا از ديگران برترند ...» قال رسول الله (ص) : « من سبّ العرب فاولئك هم المشركون » = رسول فرمود : «کسانی که به اعراب ناسزا می گویند هم ايشان مشرک اند !» ابن حجر در کتاب «مبلغ الارب في فخرالعرب» گوید : حاکم نشابوری و بیهقی از عبدالله پسر عمر خطاب (رض) نقل کرده اند که گفت : رسول (ص) فرمود : **«لما خلق الله الخلق اختار العرب ...» = «خداوند چون آفریدگان را بیافرید عرب را برگزید ...» حاکم نشابوری در «المستدرک» و طبرانی در «المعجم الكبير» و در «المعجم الاوسط» از عبدالله پسر عمر خطاب (رض) نقل کرده اند که رسول (ص) فرمود : **«فمن احب العرب فبحبي احبهم و من ابغض العرب فببغضي ابغضهم» = «هرکه عرب را دوست بدارد مرا دوسته داشته دوستش همی دارم و هرکه با عرب نادوستی کند مرا دشمنی****

کرده دشمنش همی دارم! طبرانی در «المعجم الاوسط» آورده که: ابوهریره از رسول (ص) نقل کرده که فرمود: «ان الله حين خلق الخلق بعث جبريل فقسم الناس قسمين، فقسم العرب قسما و قسم العجم قسما و كانت خيره الله في العرب...» «خداوند انک که افریدگان را افرید، جبریل را فرستاد تا مردم را دو بخش کرد؛ عرب را بخشی و عجم را بخشی نمود و گزیده خداوند در عرب بود...» ترمذی و حاکم و دیگران از سلمان فارسی روایت کرده اند که رسول فرمود: «يا سلمان! لا تبغضني فتفارق دينك! قلت: كيف؟... قال: تبغض العرب فتبغضني» «ای سلمان! با من دشمنی نورزی که دینت را از دست بدهی! سلمان گوید عرض کردم: چگونه چنین چیزی ممکن است؟! ... فرمود: که با عرب دشمنی ورزی با من دشمنی ورزیده ای! «ابن تیمیه گوید: «رسول از این روی سلمان را مورد خطاب قرار داده که او نسبت به ایرانیان در اسلام پیشی دارد و دارای فضایلی است که در احادیث آمده است تا هشدار می باشد به دیگر ایرانیان... و این دلیلی است بر این که بغض با جنس عرب و دشمنی با اعراب کفر یا سبب کفر است و معنای آن این است که اعراب از دیگران برترند و محبت شان سبب قوت ایمان می گردد و هر که حب اش موجب ثواب گردد، بغض اش موجب عقاب گردد و این دلیل بر فضل عرب است از همین رو سلمان فارسی گفته است: «نفصلکم يا معاشر العرب لتفضيل رسول الله اياکم؛ لا ننکح نساء کم و لا نوء مکم في الصلاه» «ای اعراب! ما شما را برتر می دانیم چرا که رسول الله (ص) شما را برتری داده، از این رو ما عجم ها لایق نیستیم که با زنان شما ازدواج کنیم و پیش نمازتان باشیم» و نیز سلمان فارسی گفته: «فضلتمونا يا معاشر العرب بائنتین؛ لا نوء مکم في الصلاه و لا ننکح نساء کم» «شما عرب ها در دو چیز بر ما برتری دارید که پیش نمازتان نباشیم و با زنان تان ازدواج نکنیم». حاکم و طبرانی از انس روایت کرده اند که رسول فرمود: «حب العرب ایمان و بغضهم کفر فمن احب العرب فقد احبني و من ابغض العرب فقد ابغضني» «عرب دوستی ایمان بود و عرب نادوستی کفر، هر که عرب را دوست بدارد مرا دوست داشته و هر که عرب را دشمنی ورزد مرا دشمنی ورزیده!» عبدالله پسر احمد حنبل در «مسند» پدرش روایت کرده که: رسول فرمود: «لا يبغض العرب الا منافق» «تنها منافق بود که با عرب دشمنی ورزد!» و نیز از ابن عباس روایت است که گفت: رسول فرمود: «احبوا العرب لثلاث؛ لانه عربي و القران عربي و لسان اهل الجنه عربي!» «عرب ها را به این سه دلیل دوست بدارید؛ چون رسول عرب است، قرآن به زبان عربی است و زبان بهشتیان عربی است!» ترمذی از عثمان پسر عفان (رض) روایت کرده که: رسول فرمود: «من غش العرب لم يدخل في شفاعتي و لم تنله مؤدتي» «هر که به عرب خیانت کند به شفاعتم درناید و مؤدتم او را نرسد!» (تا اینجا ن.ک: ابن تیمیه / اقتضاء الصراط المستقیم ۱۴۸ به نقل از کتاب السنه تالیف ابو محمد حرب بن اسماعیل کرمانی متوفای ۲۴۸ قمری+ ذهبی / سیر اعلام النبلاء ۱۳/۲۴۴ش+۱۲۷ حاکم / المستدرک و...). رسول فرمود: «من ابغض العرب ابغضه الله» «هر که با عرب

دشمنی ورزد خدای با وی دشمنی کند ! «رسول فرمود : «اذا سالتهم الحوائج فاسالوا العرب ...
«هرگاه خواسته خواهید از عرب خواهید ...» (ن.ک : ابن عبدربه اندلسی / العقدالفريد ۳/۲۷۸-
۲۷۹). جابرپسرعبدالله انصاری روایت کرده که رسول فرمود : «حَبَّ ابی بکر و عمر من الایمان و
بغضهما من الکفر و حَبَّ العرب من الایمان و بغضهم من الکفر» = «دوستی ابوبکر و عمر از ایمان است
و دشمنی با این دو از کفر، و دوستی عرب از ایمان است و دشمنی با اعراب کفر باشد».

نتیجه :

« و علی المسلم غیرالعربی ان یدرک العلاقه الاصلیه بین العربیه و الاسلام...» = «بر مسلمان عجم
واجب است که رابطه ی ریشه دار میان عربیت و اسلام را دریابد ...». «فان الذی علیه اهل السنه
والجماعه ، اعتقاد ان جنس العرب افضل من جنس العجم ؛ عبرانیهم و سریانیهم و رومیهم و فرسیهم
و... هذا مذهب ائمه العلم و اصحاب الاثر و اهل السنه المعروفین بها ، المقتدی بهم فیها ... فمن خالف
شیئا من هذه المذاهب او طعن فیها او عاب قائلها فهو مبتدع خارج عن الجماعه ، زائل عن منهج
السنه و سبیل الحق...» = «آنچه اهل سنت و جماعت برآند ، باور به این که جنس عرب برتر از جنس
عجم است ؛ برتر از جنس عبرانی و سریانی و رومی و ایرانی و... این باور و راه و رسم پیشوایان دین و
راویان احادیث و اخبار و اهل سنت است که به این عقیده شناخته شده اند و از ایشان در این عقیده
پیروی کنند ... هرکه پیشیزی با این عقیده مخالفت کند یا از این عقیده نقد و انتقادی نماید یا معتقد
به این عقیده را نکوهد ، آن کس بدعت گزار و از اهل سنت نیست ، از رسم و روش سنت و راه حق
برون است ...».

همه ی مشایخ سنی ایرانی از آغاز تا انجام برای خویش هویت عربی قائل بودند و برای خود شجرنامه
ی عربی می ساختند و هویت ایرانی خویش را انکار می کردند و اگر خود توفیق انجام این مهم را نمی
یافتند مریدان و مقلدان و پیروان و مدافعان عربیت و قومیت عربی به این مهم اقدام می کردند و تبار
و ریشه ایرانی آنان را محو و به ایشان ریشه و تبار عربی می دادند !

مشایخ سنی ایرانی :

« نعرف للعرب حقها وفضلها و سابقتها و نحبهم لان حب العرب ايمان و بغضهم نفاق و لا نقول بقول الشعوبيه و اراذل الموالي الذين لا يحبون العرب و لا يقرون بفضلهم فان قولهم بدعه و خلاف » = « ما به حقانيت و برتری و پیشینه ی ایمان و اسلام عرب ها معترفیم و دوست شان داریم زیرا عرب دوستی ایمان است و بغض شان نفاق ، و آنچه را شعوبیه و فرومایگان ایرانی بر زبان می رانند که عرب دوست نیستند و به برتری اعراب اقرار نمی کنند ، بر زبان نمی رانیم چراکه سخن شان بدعت و نادرست است » (ن.ک : منابع پیشین).

ساختار روایی فقهی کلامی تاریخی تسنن!

در پی اشغال ایران و گرفتن اسیران ، عمرپسر خطاب خلیفه ی عرب (به فرماندهان لشکر نوشت «: لا تجلبوا علينا من العلوج احدا» = « هیچ یک از علوج (=اسیران ایرانی) را به مدینه نفرستید » (ن.ک: عمر بن شبه / تاریخ المدینه ۸۹۲/۱+ابن ابی الحدید/ شرح ۱۴۵/۳+طبری / تاریخ ۲۷۵۲/۲/۱+ابن سعد/طبقات ۳۴۹/۳). نامه ی عمرپسر خطاب^{رض} (به ابوموسی اشعری کارگزار خلیفه در عراق) : « اعرض من قبلک من اهل البصره فمن وجدته من الموالي و من اسلم من الاعاجم قد بلغ خمسه اشبار فقدمه فاضرب عنقه^۱ » = « از ایرانیان مقیم بصره دوری کن و هر که از ایشان را دیدی و هر جمعی که مسلمان هم شده باشد و قدش به پنج وجب رسیده باشد گردن بزن »! (ن.ک : کتاب السقیفه ۷۴۲/۲-۲۳/۷۴۳). عمرپسر خطاب^{رض} دیوان اداری خلافت اش را این گونه تدوین کرده بود : « ان عمر بن الخطاب (رض) لما وضع دیوان العطاء كتب الناس علی قدر انسابهم فبدا باقربهم نسبا الی رسول الله (ص) فلما انقضت العرب ذکر العجم . هكذا كان الديوان علی عهد الخلفاء الراشدين » = « عمرپسر خطاب^{رض} دیوان اداری حق و حقوق را بر اساس نسب های خویشاوندی تدوین کرده بود وقتی همه ی عرب ها را نوشت نوبت به عجم ها رسید . در دوره ی خلفای راشدین دیوان براین پایه بود » (ن.ک : ابن تیمیه / اقتضاء الصراط ۱۴۹). بدیهی است که امام علی^ع (سیره ی شیخین را نپذیرفت و دیوان را بر اساس مساوات میان مسلمانان نوشت و همین امر باعث دشمنی طرفداران شیخین و بنی امیه و ... با آن حضرت گردید . این از بدیهیات تاریخ صدر اسلام است (ن.ک : نهج البلاغه/خطبه ۳، ۹، ۱۱ و ..). نامه ی معاویه پسر ابوسفیان به زیاد پسر سمیه ... » : انظر الی الموالي من الاعاجم فخذهم بسیره عمر بن الخطاب فان فی ذلک خزیهم و ذلهم ؛ ان تنکح العرب فیهم و لاینکحوهم ، و ان ترثهم العرب و لا یرثوهم ، و ان تقصر بهم فی عطائهم و ارزاقهم ، و ان یقدموا فی المغازی یصلحون الطريق و یقطعون الشجر ، و لا یوءمّ احد منهم العرب فی الصلاه ، و لا یتقدم احد منهم فی الصف الاول اذا حضرت العرب الا ان یتّموا الصفّ ، و لا تولّ احدا منهم ثغرا من ثغور المسلمین

و لا مصرا من امصارهم و لا یلی احد منهم قضاء المسلمین و لا احکامهم فان هذه سنّه عمریهم و سیرته» = «مواظب ایرانیان باش و با ایشان به روش عمری سرخطاب رفتار کن که خواری و زاری شان در این روش است که : عرب ها از ایشان زن بگیرند و به ایشان زن ندهند ، عرب ها از آنان ارث برند و ایشان ارث نبرند ، از سهمیه و حق و حقوق و خورد و خوراک شان بکاه ، در جنگ ها کارشان راه سازی و کندن درختان از سر راه لشکر باشد ، هیچ یک از ایشان حق ندارد پیش نماز عرب ها شود ، وقتی عرب ها در نماز حضور دارند هیچ یک از ایشان حق ندارد در صف اول نماز جماعت باشد مگر برای کامل شدن صف نماز ، هیچ یک از ایشان را بر مرزها و شهرهای مسلمانان نگماری ، هیچ یک از ایشان رابه قضاوت مسلمانان نرسانی ، هان که این سنت و سیره ی عمر با ایشان بود» (ن.ک : کتاب السقیفه ۲/ ۲۳/۷۴۰ مقایسه کنید : ابن عبدربه اندلسی (م۳۲۸ق)/ العقد الفرید ۳/ ۳۶۰-۳۶۱) اعراب به ایرانیان کنیه نمی نهادند و ایشان را با لقب و اسم صدا نمی زدند. با ایشان در یک صف پیاده راه نمی رفتند و ایشان را سواره جلو نمی انداختند . ایرانیان بر سر سفره ی اعراب باید دست به سینه می ایستادند. اگر ایرانیان اهل علم و فضل بودند ایشان را در پایین پا می نشاندند تا هر بیننده ای بداند که وی عرب نیست . اعراب ایرانیان را به نماز میت راه نمی دادند و اگر ایرانیان حاضر بودند اعراب بر می گشتند . خواستگاران حق نداشتند از پدر یا برادر زن و دختر ایرانی خواستگاری کنند باید از ارباب عرب لیسان خواستگاری می کردند اگر اجازه می داد عقد درست بود و گرنه عقد باطل بود و زنا محسوب می شد . اعراب می گفتند اگر ما را هیچ حقی برگردن ایرانیان نباشد همین که ایشان را از کفر رهانیده و از دارالشک به دارالایمان کشانیده ایم آنان را بس است... اعراب می گفتند ما برای نجات ایرانیان جان خویش را به خطر انداختیم و چه حقی از این بزرگتر که برای نجات کسی جان دهی ! خداوند ما را به جنگ با شما ایرانیان فرمان داده و جهاد با شما را بر ما واجب فرموده و بردگی و بندگی شما را مطلوب ما نموده» (... ابی عمر بن الخطاب ان یورث احدا من الاعاجم الا من یلد فی العرب» = «عمر پسر خطاب (رض) منع کرد که هیچ یک از ایرانیان از یکدیگر ارث نبرند مگر آن که عرب زاده باشد» (ن.ک : کتاب السقیفه ۲/ ۲۳/۷۴۰ + مالک / الموطاء + الغدیر ۶/ ۱۸۷ .)

نوروز ایرانی نزد سنیان!

ما وَرَدَ عِنْدَ أَهْلِ السُّنَّةِ فِي حُكْمِ عِيدِ النَّيْرُوزِ !

«لایجوز للمسلمین الاحتفال بعیدالنیروز و لا تخصیص باحتفال او طعام او هدایا . قال الشیخ ابن جبرین :لایجوز الاحتفال بالاعیاد المبتدعه کعیدالمیلاد و عیدالنیروز و المهرجان ...» « جشن گرفتن عید نوروز بر مسلمانان روانیست و روا نیست که برای نوروز جشنی اختصاص دهند یا شام و ناهار یا هدیه ها اختصاص دهند ! ابن جبرین گوید : جشن گرفتن عیدهای ساختگی مانند عید میلاد مسیح و عید نوروز و مهرگان ... روانیست ! » (ن.ک : کتاب اللؤلؤالمکین من فتاوی ابن جبرین ۲۷+ الموسوعه الفقہیہ ۷/۱۲). «حدثنا ابوبکر قال: سئل عن صوم النیروز ، فکرها و قال یعظمونه الاعاجم . قال : اخبرنا هشام ، قال : سئل عن صوم یوم النیروز! قال : مالکم و النیروز ؟! لا تلتفتوا الیه فانما هو للعجم ...!» « بوبکر گوید : «از روزه نوروز پرسیدند ! آن را مکروه دانست و گفت : نوروز عید عجم است ! هشام گوید : از روزه ی روز نوروز پرسیدند! گفت : شما را به نوروز چه ؟! به نوروز توجه نکنید که نوروز از عجم است !» « لیس للمسلمین عید یحتفلون به الا عیدالفطر و عیدالاضحی ، و ما سوی ذلک فہی اعیاد محدثه ، لایجوز الاحتفال بها... ویدخل فی اعیاد المحدثه عیدالنیروز... و اذا کان العید فی الاصل عیدا للکفار کعیدالنیروز ، کان الامر اشدّ و اعظم ! و عیدالنیروز عیدجاهلی کان یحتفل به الفرس قبل الاسلام ... » « مسلمانان را جز عید فطر و عید قربان عیدی نیست که ان را جشن بگیرند! به جز این دو ، دیگر عیدها ساختگی است که جشن گرفتن آنها جایز نیست !... عید نوروز از جمله عیدهای ساختگی است ... و هرگاه عید در اصل عبد کافران باشد مانند عید نوروز ، حرمت آن شدیدتر و گناه آن بزرگ تر است ! و عید نوروز عیدی جاهلی است که ایرانیان آن را پیش از اسلام جشن می گرفتند ... » قال الذہبی (۷۸۴ق) : «اما مشابہہ الذمہ فی المیلاد و الخمیس و النیروز فبدعه ، فان فعلہا المسلم تدینا فجاهل ، یزجر و یعلم ، و ان فعلہا حبّا لاهل الذمہ و ابتہاجا باعیادہم فمذموم ایضا » « ذہبی از علمای سنی سده ی هشتم هجری گوید : مشابہت مسلمان به کافران ذمی در برگزاری جشن میلاد مسیح و جشن خمیس مسیحی و جشن نوروز بدعت است ! اگر مسلمان از روی دین داری چنین کند نادان است ، باید که بازداشته شود و آگاه گردد ، اگر از روی دوستی کافران ذمی و شادمانی به جشن هایشان چنین کند ، نیز کاری ناپسند و نکوهیده کرده است » (ن.ک : الذہبی / رسالہ التمسک بالسنن و التحذیر من البدع .+ مجلہ الجامعہ الاسلامیہ ۱۰۳/۱۰۴). «روی عن عبد اللہ بن عمر (رض) انه قال : من مرّ ببلاد الاعاجم فصنع نیروزہم و مہرجانہم و تشبّہ بہم حتی یموت و ہو کذلک حشرمعہم یوم القیامہ ... فان الموافقہ فی جمیع العید موافقہ فی الکفر... قال رسول اللہ (ص) : " من تشبّہ بقوم فہو منہم » « از عبد اللہ پسر عمر خطاب (رض) روایت است کہ گفت : هر مسلمانی کہ به سرزمین ایرانیان رود و جشن نوروز و مهرگان شان را برگزار کند و با ایشان همانندی نماید تا کہ بمیرد ، او در روز قیامت با آنان محشور خواهد شد ... چراکہ همانندی در ہمہ ی مراسم عید همانندی در کفر است... رسول (ص) فرمودہ : " هرکہ همانند قومی شود از آن قوم است » (ن.ک : احمد حنبلی /

المسند + ابوداود / السنن): «قال قاضي خان في رجل اشترى يوم النوروز شيئاً لم يشتره في غير ذلك اليوم ، ان اراد به تعظيم ذلك اليوم كما يعظمه الكفرة ، يكون كفراً ...» = «قاضي خان از فقيهان سنی گوید : فرد مسلمانی که در روز نوروز چیزی بخرد که آن چیز را در غیر آن روز نمی خرد ، اگر منظورش بزرگداشت نوروز باشد آن سان که کافران آن را گرامی می دارند ، کفر است ...» «عید النوروز عید المجوس فاحذروه ! فلا يجوز للمسلم الاحتفال به او المشارکه فی ذلک ! و قد فسّر غیر واحد من السلف کابن سيرين و مجاهد ، الزور بانه اعياد الکفار ... و قد دلت الادله من الکتاب و السنه علی انه لا يجوز ان يعظم المسلم يوماً يعظمه الکفار ...» قال ابن القيم^(ع) : « و اما التهنئه بشعائر الکفر المختصّه به ، فحرام بالاتفاق ...» = «عید نوروز عید زرتشتیان است از ان بر حذر باشید ! جشن گرفتن نوروز یا شرکت در ان بر مسلمان جایز نیست ! بسیاری از فقیهان گذشته مانند ابن سيرين و مجاهد در معنای واژه ی "الزور" در قرآن گفته اند که یعنی عیدهای کافران ... از قرآن و سنت ادله ی است که دلالت دارد بر این که بر مسلمان جایز نیست که روزی را که کافران بزرگ می دارند بزرگ دارد !... ابن قیّم از فقیهان سنی گوید : «گفتن شادباش و تبریک به شعائر ویژه ی کفر ، به اتفاق فقیهان اسلام حرام است ...» (مقایسه کنید: دهلوی / التحفه الاثنا عشریه ۲۳۲-۲۳۶: در نقد شیعه امامیه که نوروز را گرامی می دارد و برایش فضایی قائل است ، می گوید : «از بدعت های شیعه امامیه این است که نوروز را که از عیدهای مجوس است و اسلام آن را محو کرده گرامی می دارند ... و نیز غسل روز نوروز را سنت می دانند .. و این بدعت محض در دین است ...» .

بدین سان تسنن به دلیل سرشت و ساختار عربی خویش ، هرآنچه را که عربی نیست اسلامی نمی داند و به رسمیت نمی شناسد ! همه ی سنن و آیین های فرهنگی هویتی معقول و منطقی اقوام و ملل مغلوب را کفر و شرک می پندارد که «اسلام عربی» آن را نهی و نفی و محو کرده است ! تسنن چیزی جز سنن نظام قبایلی و غلبه ی فرهنگ پان عربیسم بیش نیست.

خواننده ی خردمند ایرانی بداند که :

به ایران سوگند! بیان این حقایق به هیچ روی از سر حبّ علی^(ع) و بغض ابوبکر و عمر و عثمان (رضی الله عنهم) نیست ! حقیقت تحقیقی و تاریخی این است که تسنن در سرشت و ساختار، ضد هویت ، ضد فرهنگ، ضد ملیت ایرانی ، ضد حاکمیت ملی ، ضد استقلال فرهنگی سیاسی ارضی ایران است ، تسنن چیزی جز سنن و فرهنگ و قومیت عربی بیش نیست ! وجود تسنن در ایران چون توموری است بدخیم در بدن ! از این روی کشورهای عربی بسیار می کوشند تا از هر آب گل آلود ماهی بگیرند و در این سه دهه با پول و تبلیغات و توطئه مجدانه کوشیده و می کوشند تا بر شمار سنیان در

ایران بیفزایند و این خطر بسیار بزرگی است که استقلال ملی و تمامیت ارضی ایران را تهدید می کند! دل عرب ها از **نهیض ملی صفویه** خون است و همواره صفویان را ناسزا و دشنام می دهند که نگذاشتند ایران در کام تسنن عثمانی فرو رود! نویسندگان عرب بسیار متاسف اند که ایران از چنبره ی تسنن رست و از سلطه ی پان عربیسم رها شد! نویسندگان سیاسی عرب در مقالاتی که پیاپی می نویسند خشم خویش را از صفویه ابراز می دارند^(۳) و به یاوه های تازی گرایانی ضد ایرانی چون شریعتی و برقی و... استناد می کنند!

(۱) در رابطه با سیره ی عمر پسر خطاب خلیفه ی عرب با ایرانیان...": ولم یکن عمر اخذ الجزیه من المجوس... الاسلام او القتل...="عمر از زرتشتیان جزیه نمی پذیرفت و اگر مسلمان نمی شدند ایشان را می کشت"(ن.ک: موسوعه الکتب السنه/ حدیث ۳۰۴۳+ حدیث ۳۰۴۴). (عمر بن دینار عن بجاله عن عمرو بن اوس و ابوشعثاء، قال: کنت کاتباً لجزء بن معاویه عم الاخنف بن قیس، اذ جاءنا کتاب عمر قبل موته یسئله: "اقتلوا کل ساحر و فرقوا بین کل ذی محرم من المجوس و انهبوهم عن الزمزمه" فقتلنا فی یوم ثلاثه سواحر و فرقنا بین کل رجل من المجوس و حریمه فی کتاب الله و صنع طعاماً کثیراً فدعاهم فعرض السیف علی فخذہ فاکلوا و لم یزمزمو...="عمر و پسر دینار از بجاله و او از عمرو پسر اوس و ابوشعثاء نقل کند که گفت: منشی جزء پسر معاویه عموی اخنف پسر قیس بودم که نامه از عمر پسر خطاب یک سال پیش از مرگش دریافتیم که نوشته بود: "همه ی جادوگران را بکشید و میان زرتشتیان و نزدیکان شان جدایی افکنید و ایشان را از زمزمه= نیایش (به هنگام خوراک) باز دارید" ماهم روزی سه جادوگرا کشتیم و میان هریک از مردان زرتشتی و نزدیکانشان جدایی افکنیدیم، کارگزار خلیفه خوراک بسیاری پخت و شمشیر را کشید و روی رانش نهاد و زرتشتیان را به خوراک فرا خواند! ایشان خوردند و زمزمه= نیایش نکردند..."(ن.ک: موسوعه الکتب السنه ۱۴۵۲: ابوداود/سنن/کتاب الخراج/باب ۳۱ فی اخذ الجزیه من المجوس). و نیز حکم شکار سگ و پرندۀ شکاری ایرانیان: "حدثنا عمرو بن عبدالله، حدثنا وکیع عن شریک عن... جابر بن عبدالله قال: نهینا عن صید کلهم و طائرهم یعنی المجوس="عمر و از وکیع و شاو از شریک و از... جابر پسر عبدالله انصاری که گفت: "از خوردن شکار سگ شکاری و پرندۀ ی شکاری زرتشتیان نهی شدیم"(ن.ک: موسوعه الکتب السنه ۲۶۷۱/ابن ماجه/حدیث ۳۲۰۹+ همان ۱۸۰۱ ترمذی/جامع. حدیث ۱۴۶۶). مبنای کشور گشایی سقیفه و اشغال سرزمین ها و کسب غنائیم: "...عن ابی هریره قال: قال رسول الله: اذا هلک کسری فلا کسری بعده و اذا هلک قیصر فلا قیصر بعده والذی نفسی بیده لتنفقن کتوزهما فی سبیل الله="ابوهریره از رسول روایت کرده که فرمود: انک که کسرا و قیصر تباه شوند دیگر پس از آن دو کسرا و قیصری نخواهد بود به خدا سوگند که گنج هاشان را در راه خدا انفاق خواهید کرد"(ن.ک: موسوعه ۱۸۷۴: ترمذی/جامع. حدیث ۲۲۱۶)

(۲) سیر تاریخی این سیره و سنت: شیخ اسماعیل حقی برسوی سنّی ایرانی درباره خلافت سنّی عثمانی در سده ی دهم و یازدهم قمری در تفسیر آیه ۱۹ سوره حج می گوید: "والمجوس وهم عبده النار و لیسوا من اهل الکتاب و لذا لاتنکح نساؤهم و لا توکل ذبائحهم و انما اخذت الجزیه منهم لانهم من العجم لا لانهم من اهل الکتاب"="مجوس آتش پرستان باشند و ایشان اهل کتاب نیستند از این رو ازدواج با زنان شان و خوردن گوشت شکار و قربانی شان جایز نیست"(ن.ک: برسوی/تفسیر روح البیان ۱۵/۶)

(۳) نوشتارهایی با این نام: "چگونه ایران از تسنن به تشیع گرایید؟". نویسندگان این مقالات که از تازیان سنی وهابی پان عربیست هستند از دو زبان تحلیل و دشنام بهره می جویند و فزون بر تحریف حقایق و وقایع تاریخی و تبرئه تازیان از جنایاتی که بر ایران روا داشتند، می کوشند تا دق دل شان را از صفویه خالی کنند! از این روی هرچه می توانند به صفویان بویژه مرحوم شاه اسماعیل صفوی دشنام می دهند!

سنیان و نوروز!

پرسش:

بادرود بر شما . خواهشمندم برای آگاهی آن دسته از سنی گرایانی که به خاطر ستیز با که همان موبدان باستانی اند، با تشیع امامیه در ستیزند، عبارت زیر را ترجمه کنید و توضیح بفرمایید که چرا بر تشیع امامیه به عنوان **اسلام ایرانی** تکیه و اصرار دارید . نشانی سایت.....

"....ولا نعلم نحن المسلمين أن نيروزا هذا من أيام الله وأنه يغفر لنا خمسين سنة بسبب هذا اليوم فالعيد عندنا هو عيد الأضحى وعيد الفطر ولكنهم) الفرس (أعطوا عيد النيروز) عيد المجوس (هالة وتقديس أكبر من أعياد المسلمين فقط لأنه عید فارسی!! كما لا ننسى عيد النيروز) عيد الفرس ... (ويتطرق السيد محمد حسين فضل الله الى أنه لا يقر بشرعية هذا العيد .الى أننا نختلف مع المرجع العربي) محمد حسين فضل الله (لنوضح أنه لا قيمة له أمام مراجع الفرس وأمام روايات الأئمة التي ألفها مراجع الدين الفارسيين....".

پاسخ:

آن گونه که بارها در این دفتر و دیگر جاها نوشته ام ، تسنن به دلیل سرشت و خاستگاه اش همواره تازی گراست و به سرشت خویش وفادار است و دقیقا به همین دلیل هرچه غیر عربی باشد و یا تازیان آنرا به رسمیت نشناخته باشند برای سنیان سراسر جهان مقبول و مطلوب نیست . تسنن بنا به همان سرشت و وابستگی ذاتی اش به عربیت و قومیت عربی ، هیچ زبان و فرهنگی راجز زبان و فرهنگ تازی به رسمیت نمی شناسد . در این باره در کتاب های : **اسلام و ایران ، مذهب و ملیت ایرانی(مقاله نوروز) فضایل نوروز در ادبیات شیعه ، نوروز باستانی ، شعوبیه؛ ناسیونالیسم ایرانی** به گونه ی مشروح و مستند سخن گفته و نوشته ام . به ویژه در همین وبلاگ ، مقاله ی : **اسلام ایرانی : تشیع و هویت ملی** برگردان پارسی متن تازی بالا چنین است « : ما مسلمانان سنی باور نداریم که عید نوروز از ایام الله است و باور نداریم که به خاطر بزرگداشت عید نوروز خداوند گناهان پنجاه ساله مارا) که شیعه امامیه می گوید (می آمرزد. عید نزد ما سنیان تنها عید قربان و عید فطر است ولی ایرانیان شیعه، عیدنوروز را که عید زرتشتیان است بیش از عید های مسلمانان قداست و حرمت داده اند و

آن رابه عنوان بزرگترین عید ، جشن می گیرند زیرا نوروز عیدی پارسی است ، وما سنیان هرگز فراموش نمی کنیم که نوروز، عید پارسیان است. محمدحسین فضل الله که یک مرجع عرب شیعی است شرعی بودن نوروز را قبول ندارد ولی ما سنیان بر این سخن او ایراد و انتقاد داریم زیرا فتوای او در برابر فتوای مراجع ایرانی شیعه امامیه و احادیث و روایاتی که مراجع ایرانی شیعه مبنی بر قداست و حرمت نوروز از امامان نقل می کنند، بی اعتبار و بی ارزش است.».... آنچه ضروری بود ترجمه شد . در آثار یاد شده ی بالا ، منابع و مواضع روایی کلامی فقهی سنیان را در برابر زبان ، فرهنگ و آیین های ملی ایران شرح داده ام . تاکید می کنم که دقیقا به همین دلایل مذاهب تسنن ضد هویت ملی ، زبان و فرهنگ ایران هستند. فرومایگان بی دانش برون مرز و درون مرز که علاوه بر نادانی نوکر بیگانه نیز هستند بدانند که با تبلیغ سنیگری آب به آسیاب دشمنان ایران می ریزند!

تسنن یا اسلام عربی با فرهنگ،زبان پارسی،هویت ملی،

تمامیت ارضی و استقلال ایران در تضاد مطلق است

پرسش :

ناسازگاری ذاتی و تاریخی " تسنن " یا " اسلام عربی " با : هویت ، فرهنگ ملی ، استقلال و تمامیت ارضی ایران ، از چه رو و چگونه است ؟

پاسخ :

از این روست که تسنن در ذات یا سرشت خود ، خلق و خو و قومیت عربی را نمایندگی می کند و هیچ فرهنگ و قومیت دیگری را به رسمیت نمی شناسد و با آن در ستیز است و همواره کوشیده و می کوشد تا بر همه ی فرهنگ ها و قومیت ها غلبه کند و آنها را از بیخ و بن بر اندازد و همه کس و همه چیز را از ریشه " عربی " کند ! آن گونه که با مصر و سوریه و لبنان و سودان و لیبی و مراکش و تونس و دیگر جاهای آفریقا کرد ! این سرزمین ها هرگز "عربی " نبودند و پس از " اشغال " توسط تازیان ، زبان ، فرهنگ و هویت ملی خویش را از دست دادند و " عرب " شدند ! تسنن چیزی جز فلسفه ی سیاسی قومیت عربی (یا پان عربیسم یا پان تازیسم) نیست . تسنن به هر جا پا گذاشته کوشیده تا دگردیسی انسانی فرهنگی ایجاد کند . افراد و اقوامی که به دام تسنن افتاده اند ، بشدت

استحاله شده با فرهنگ و هویت ملی خویش بیگانه گردیده و با آن جنگیده اند ، پیشینه ی قومی فرهنگی تاریخی خویش را نکوهیده و نفی کرده اند ، در ستایش پان عربیسم ، بزرگترین تحریف ها و نارواها و دروغ ها را در حق فرهنگ ، هویت ملی و زبان مادری خویش روا داشته اند . ایران تنها سرزمینی بود که باوجود اشغال ، مقاومت کرد و "عرب" نشد . اما تسنن نهصد سال بر ایران غلبه داشت و نود درصد ایرانیان سنی بودند . برای درک سنی ایرانی ، باید سنی افغانی را در نظر آورد ! یعنی ایران پیش از نهضت ملی صفویه ، دقیقا همانند افغانستان امروز بود !

مشایخ و نخبگان سنی ایرانی ، "عربی" می اندیشیدند و "عربی" می زیستند و در گسترش و غلبه زبان و فرهنگ تازی می کوشیدند و سرسپرده ی خلافت عربی و نوکر حکومت های سنی ترک و تاتار تازی زده بودند و در نقد و نفی پیشینه فرهنگی تمدنی تاریخی ایران ، شگفت انگیز ترین دروغ ها را می گفتند و می نوشتند . زبان و فرهنگ ملی ایران را برسمیت نمی شناختند و در تحریف آن می کوشیدند . برای دریافت این حقایق تنها کافی است به میراث تسنن در ایران بنگریم :

این خواجه نظام الملک سنی ایرانی است که در «[سیاست نامه](#)» ، همه ی مظاهر و معانی فرهنگ ملی و مفاخر تاریخی ایران را تحریف می کند و هرچه می تواند دروغ می نویسد و در نابودی نهضت های مقاومت ملی ایران تردیدی بخود راه نمی دهد و به شمشیر تازی و ترک مفتخر است که به قلع و قمع رجال مقاومت ملی ایران می پردازند : «... بنده خواست که فصلی چند در معنی خروج خارجیان = رجال مقاومت ملی ایران) یاد کند تا جهانیان بدانند که بنده را در این دولت چه شفقت بوده است و بر مملکت سلجوق چه هوا و همت دارد خاصه بر خداوند عالم (خلدالله ملکه) و بر فرزندان و خاندان او که چشم بد از روزگار او دور باد....اگر نعوذ بالله هیچ این دولت قاهره (ثبتها الله تعالی) را آفتی حدیثه رسد یا آسیبی (العیاذ بالله) پیدا شود ، این سگها از نهضت ها بیرون آیند و برین دولت خروج کنند و دعوی شیعت و قوت ایشان بیشتر از رافضیان و خرمدینان باشد ... و کسانی که امروز در این دولت قوتی ندارند و دعوی شیعت می کنند از این قوم اند " ن. ک : (سیاست نامه ۲۱۰-۲۱۱)

روی آوردن به آموختن زبان تازی در سده های سوم و چهارم و پنجم قمری آغاز شد ولی به دلیل فعالیت جبهه ی ادبی فرهنگی نهضت مقاومت ملی ایران و گسترش زبان پارسی در عرصه های علمی ، زبان تازی در سده ی ششم قمری رو به ضعف نهاد تا آنجا که سنیان تازی زده ی ایرانی که به تازی می نوشتند(مانند خواجه نظام و راوندی و...) ناچار به پارسی نویسی شدند . پس از خواجه نظام الملک ، یکی از برجسته ترین سنیان تازی زده ی ایرانی ضد فکر و فرهنگ و زبان ایرانی ، محمد پسر علی پسر سلیمان راوندی(راوند کاشان) مورخ دربار ترکان سلجوقی است که به ناچار کتاب

تاریخ آل سلجوق موسوم به "راحة الصدور و آية السرور في تاريخ آل سلجوق" (تألیف ۵۹۹قمری) را به پارسی نوشته است. هموست که اعتراف می کند: "در شهر سنه ۵۹۸ در جمله عراق کتب علمی و اخبار و قران را به ترازو می کشیدند و یک من به نیم دانگ می فروختند ..". (ن. ک: راوندی راحة الصدور ۳۲-۳۳). و این نشان می دهد که زبان تازی از رونق علمی افتاده بود و زبان پارسی که زبان ملی ایران بود زنده و پویا شده بود و زبان علمی ایران گردیده بود. اما خواجه نظام الملک سنی تازی زده، کوشید تا زبان پارسی را در عرصه های علمی بمیراند و زبان تازی را بگستراند. همو بود که با ایجاد مدارس بسیار در سراسر ایران به تدریس زبان تازی فرمان داد و بدین سان بود که زبان تازی در ایران زبان علمی شد. (ن. ک: بهار /سبک شناسی ۲۳۱/۱-۲۳۲)

یکی دیگر از تازی زدگان سنی افراطی ایرانی، جارالله زمخشری مؤلف کتاب معروف "الكشاف في تفسير القرآن" است که در مقدمه یکی از کتاب های ادبی اش می نویسد: "من بر خلاف میل شعوبیه (= نهضت مقاومت ملی ایران) که مایل به ترویج زبان تازی نیستند، این کتاب را به تازی می نویسم تا خدا را خوش آید و بینی دشمنان زبان تازی به خاک مالیده شود" (ن. ک: بهار / سبک شناسی ۶۴/۲-۶۵ + زمخشری / مقدمه نحو / خطی / برگ یک / کتابخانه مجلس)

این راوندی سنی تازی زده ی ایرانی است که در «راحة الصدور و آية السرور» در نکوهش اقدامات فرهنگی نهضت مقاومت ملی ایران می نویسد: «... رافضیان (= شیعیان امامیه) کاشان علیهم اللعنه..... و هفتاد و دو فرقه طوایف اسلام، هیچ را ملحد نشاید خواند و لعنت نشاید کرد الا رافضی (= شیعه امامیه) را که ایشان اهل قبله ما نیستند و اجتهاد مجتهدان باطل دانند و نماز پنجگانه را با سه آورده اند و زکات برداشته اند یعنی که ابوبکر صدیق در آن غلو کرد و از اهل رده بستد، و به حج طوس روند (= به مشهد)، هزار مرد کاشی را حاجی خوانند که نه کعبه دید و نه به بغداد رسید، به طوس رفته باشد، و خبری از عایشه روایت کنند تا کس نگوید که دروغ است که: هرچه به زیارت طوس رسد به هفتاد حج مقبول باشد....» (ن. ک: راحة الصدور ۳۹۳). و این اشاره به تدبیری از مبارزه ملی فرهنگی اقتصادی سیاسی ایرانیان با تازیان بود که به جای رفتن به حجاز و ریختن ثروت ملی به جیب تازیان، به مشهد می رفتند! اقدام بسیار پسندیده ای که شاه عباس بزرگ نیز در ستیز با تازی گرایی، ایرانیان را از رفتن به حجاز باز داشت و همه را برای زیارت، روانه ی مشهد می کرد و برای تشویق ایرانیان خود نیز به مشهد می رفت. و این تدبیری ایرانی برای ستیز با تازی گرایی و تازی زدگی بود.

رواندی سپس کانون های مقاومت ملی شیعه را به سلطان سلجوقی معرفی می کند و از او می خواهد که این کانون ها را به آتش کشد :

خسرو هست جای باطنیان قم و کاشان و آبه و طبرش^(۱)

آب روی چهار یار بدار و اندر این چار جای زن آتش

پس فراهان بسوز و مصلحگاه^(۲) تا چهارت ثواب گردد شش

(ن.ک : راوندی / پیشین ۳۹۵)

قرآن ، آیین آریایی **زرتشت** را در کنار ادیان بزرگ سامی (یهودیت و مسیحیت) به رسمیت شناخته و آن آیین یکتاپرستانه ی بس دیرین را به عنوان دیرینه ترین آیین توحیدی جهان پذیرفته است (ن.ک : قران / سوره ی حج/ آیه ۱۹) چرا که اگر قایل به نظم در قرآن باشیم یعنی قبول کنیم که هر واژه ای در قرآن بسیار حساب شده و از روی حکمت و نظم کنار هم چیده شده در آیه ۱۹ سوره حج ، در ترتیب ادیان مورد خطاب ، آیین آریایی **زرتشت** در آخر قرار گرفته که این تاخر بر « دیرینه ترین بودن » آیین یکتاپرستانه ی زرتشت دلالت دارد . اما سنیان تازی زده ایرانی در تفسیر آیه ی یاد شده می نویسند : ... و « **المجوس** » و هم عبده النار و لیسوا من اهل الکتاب و لذا لا تنکح نسا ءوهم و لا توکل ذبائحهم و انما اخذت الجزیه منهم لانهم من العجم لا لانهم من اهل الکتاب " یعنی : " مجوسیان آتش پرستان هستند و از اهل کتاب نمی باشند . از این رو ازدواج با زنان شان و خوردن گوشت حیوانی که به دست آنان کشته شده باشد روا نیست . بلکه از ایشان جزیه = باج باید گرفت زیرا ایشان عجم هستند و اهل کتاب نمی باشند " (ن.ک : شیخ اسماعیل حقی برسوی / تفسیر روح البیان ۱۵/۶) . مبانی روایی این طرز تفکر را می توان در معتبرترین مجموعه روایی سنیان موسوم به صحاح سته یا کتاب های ششگانه ی صحیح دید : بخاری / صحیح / کتاب الطلاق / باب ۲۰ . + ابوداود / السنن / کتاب الخراج / باب ۲۱ : فی اخذ الجزیه من المجوس . + الترمذی / الجامع / کتاب الاطعمه / حدیث ۱۷۹۶ . + ابن ماجه / السنن / ابواب الصيد / حدیث ۳۲۰۹ .

این نشان می دهد که ما ایرانیان اگر استحاله شویم و با فرهنگ و هویت ملی خویش بیگانه گردیم چه موجودات افراطی بیگانه پرست خطرناک ضد فرهنگ ملی و چه کاسه های داغتر از آشی می شویم !!

لازم است بدانیم که اصولاً اسلام در تمامیت روایی فقهی کلامی تفسیری عرفانی و تاریخی مذاهب خویش، فرایندی ایرانی است! یعنی همه ی راویان و مشایخ حدیث، همه ی متکلمان صاحب مکتب، همه ی مفسران و محدثان و مورخان نسل اول و دوم و سوم اسلام از «موالی» یعنی «ایرانی» بوده اند! مثلاً جالب است بدانیم که **بخاری** مولف کتاب «**الصحيح**» معتبرترین مجموعه ی روایی تسنن از **بخارا** و یک موبد زاده ی ایرانی است!! همین بخاری موبد زاده ی ایرانی اصیل که نیاکانش به زور شمشیر امویان تسلیم شده اند، سنی شده ی استحاله گردیده ی تازی زده ای می شود و در کتاب روایی خود «**الصحيح**» که نزد سنیان پس از قرآن مقدس ترین و معتبر ترین است، احادیث و روایات ضد ایرانی بسیاری دارد! و شگفتا که این روایات و احادیث ضد فکر و فرهنگ و آیین ایرانی ساخته و پرداخته ی راویان و محدثان ایرانی است! که بخاری آنها را با «**سند صحيح**»!! گردآورده است!

آنچه در منابع روایی تفسیری کلامی تاریخی تسنن گرد آمده چیزی جز مبانی قدرت و فلسفه ی سیاسی پان تازیسم نیست. درد آنجاست که سازندگان، بافندگان، راویان و نویسندگان این مبانی، ایرانی بوده اند!

الدّراساتُ الإيرانية

أسئلة و أجوبة

حول خلفيّة ايران التّاريخيّة والثّقافيّة والحضاريّة

للباحث و الكاتب الإيراني

الدكتور محمود رضا افتخارزاده

IRANOLOGY

QUESTION & ANSWER

About historical , cultural & civilizational background of Iran

www.iranologi.blogfa.com

IRANOLOGY11@GMAIL.COM

BY

DR.M.R.EFTEKHARZADEH